

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Aleše Roztočila a soudců Mgr. Petry Weissové a JUDr. Jiřího Pally v právní věci žalobkyně: **O. T.**, zast. Mgr. Martinou Šamlotovou, advokátkou, se sídlem Příkop 8, Brno, proti žalované: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**, se sídlem náměstí Hrdinů 1634/3, Praha 4, proti rozhodnutí žalované ze dne 14. 2. 2018, č. j. MV-81952-4/SO/2015, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 9. 4. 2020, č. j. 30 A 37/2018 - 40,

t a k t o :

- I. Řízení o kasační stížnosti **s e z a s t a v u j e .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Ministerstvo vnitra, odbor azylové a migrační politiky (dále jen „správní orgán prvního stupně“), rozhodnutím ze dne 24. 4. 2015, č. j. OAM-10570-50/DP-2014 (MV-31719-20/OAM-2014), zamítlo žádost žalobkyně o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu na území České republiky za účelem podnikání osoby samostatně výdělečně činné a platnost povolení k dlouhodobému pobytu podle § 44a odst. 3 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve spojení s § 35 odst. 3 a § 37 odst. 1 písm. b) téhož zákona, ve znění účinném do 23. 6. 2014, neprodloužilo.

[2] Žalovaná shora uvedeným rozhodnutím zamítla odvolání žalobkyně a potvrdila rozhodnutí správního orgánu prvního stupně.

[3] Žalobkyně brojila proti rozhodnutí žalované žalobou u Krajského soudu v Brně (dále jen „krajský soud“), který ji v záhlaví označeným rozsudkem zamítl.

[4] Žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) nyní napadá tento rozsudek krajského soudu kasační stížností.

[5] Jelikož stěžovatelka spolu s podáním kasační stížnosti nezaplatila soudní poplatek, vyzval ji Nejvyšší správní soud výrokem I. usnesení ze dne 1. 6. 2020, č. j. 4 Azs 162/2020 - 8, k jeho úhradě ve lhůtě 15 dnů ode dne doručení tohoto usnesení a poučil ji o následcích

nesplnění této výzvy. Uvedené usnesení bylo doručeno zástupkyni stěžovatelky prostřednictvím datové schránky dne 2. 6. 2020 (viz doručenka čl. 9 spisu Nejvyššího správního soudu). Kasačním soudem stanovená patnáctidenní lhůta k úhradě soudního poplatku tedy počala stěžovatelce plynout dne 3. 6. 2020 (středa) a uplynula dne 17. 6. 2020 (středa). Stěžovatelka však ve stanovené lhůtě soudní poplatek neuhradila.

[6] Podle § 47 písm. c) s. ř. s. ve spojení s § 120 téhož zákona soud řízení usnesením zastaví, stanoví-li tak tento nebo zvláštní zákon. Tímto zvláštním zákonem je v nyní posuzované věci zákon č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích (dále jen „zákon o soudních poplatcích“), který v § 9 odst. 1 stanoví, že: *„[n]lebyl-li poplatek za řízení splatný podáním návrhu na zahájení řízení, odvolání, dovolání nebo kasační stížnosti zaplacen, soud vyzve poplatníka k jeho zaplacení ve lhůtě, kterou mu určí v délce alespoň 15 dnů; výjimečně může soud určit lhůtu kratší. Po marném uplynutí této lhůty soud řízení zastaví. K zaplacení poplatku po marném uplynutí lhůty se nepřihlíží.“*

[7] Jelikož stěžovatelka ve stanovené lhůtě soudní poplatek nezaplatila, Nejvyšší správní soud řízení o kasační stížnosti podle § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích ve spojení s § 47 písm. c) s. ř. s. zastavil.

[8] O nákladech řízení o kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud podle § 60 odst. 3 věty první s. ř. s. za použití ustanovení § 120 téhož zákona. Jelikož bylo řízení zastaveno, žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 24. června 2020

Mgr. Aleš Roztočil
předseda senátu